

20141284063

АГЕНЦИЈА ЗА ХРАНА И ВЕТЕРИНАРСТВО

Врз основа на член 49 став (4) од Законот за ветеринарно здравство („Службен весник на Република Македонија“ бр. 113/07, 24/11, 136/11 и 123/12), директорот на Агенцијата за храна и ветеринарство, донесе

ПРАВИЛНИК ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ И ДОПОЛНУВАЊЕ НА ПРАВИЛНИКОТ ЗА МЕРКИ ЗА СУЗБИВАЊЕ И ИСКОРЕНУВАЊЕ НА АФРИКАНСКА ЧУМА КАЈ СВИЊИТЕ(*)

Член 1

Во Правилникот за мерки за сузбивање и искоренување на африканска чума кај свињите („Службен весник на Република Македонија“ број 91/12), во членот 2 став (2) по точката 14) се додаваат три нови точки 15), 16), и 17) кои гласат:

„15) „сомнително одгледувалиште“ е секое одгледувалиште во кое се чуваат една или повеќе свињи за кои постои сомнеж дека се заразени од вирусот на африканска чума кај свињите, или одгледувалиште во кое свињите биле во контакт со вектор;

16) „епидемиолошка поединица“ или „поединица“ е објект, место или земјиште во непосредна близина, каде што групи на свињи кои припаѓаат на едно одгледувалиште се често во директен или индиректен контакт едни со други, но кои во исто време се чуваат одвоено од другите свињи на истото одгледувалиште, и

17) „свињи во контакт“ се свињи кои, во текот на предходните 21 ден, биле во непосреден контакт со една или повеќе свињи за кои се сомнева дека се заразени од вирусот на африканска чума кај свињите.“

Член 2

Во членот 18 во ставот (1) точката на крајот на реченицата се брише и се додаваат зборовите „даден во Прилог 5 кој е составен дел на овој правилник.“.

По ставот (3) се додаваат два нови става (4) и (5) кои гласат:

„(4) За дијагностичко испитување на африканска чума кај свињите Националната референтна лабораторија користи лабораториски тестови дадени во дијагностичкиот прирачник за африканска чума кај свињите од Прилог 5 на овој правилник или може да користи други тестови, доколку чувствителноста и специфичноста на тие тестови е еквивалентна со тестовите дадени во дијагностичкиот прирачник за африканска чума кај свињите од Прилог 5 на овој правилник.

(5) Чувствителноста и специфичноста на тестовите од став (4) на овој член се оценува преку периодични компаративни тестови организирани од страна на референтната лабораторија за африканска чума кај свињите на ЕУ.“

Ставот (4) станува став (6).

Член 3

По членот 18 се додава нов член 18-а, кој гласи:

(*) Со овој правилник се врши усогласување со Одлука на комисијата од 23 мај 2003 година за одобрување на дијагностички прирачник за африканска чума кај свињите (2003/422/EЗ) со Celex број 32003D0422;

„Член 18-а

(1) Потврдата на присуство на африканска чума кај свињите се врши врз основа на:

1) утврдување на клинички знаци и постмортални промени на африканска чума кај свињите;

2) утврдување на вирусот, антиген или геном на вирусот во примероци од ткива, органи, крв или екскрети од свињи и

3) реакција на специфични антитела на примероци од крв,

(2) Потврдата на присуство на африканска чума кај свињите се врши во согласност со постапките и методите за земање на примероци и критериумите за оценка на резултатите од лабораториските тестови дадени во дијагностичкиот прирачник за африканска чума кај свињите од Прилог 5 на овој правилник.“

Член 4

Овој правилник влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 02-5451/3
22 август 2014 година
Скопје

Директор на Агенција
за храна и ветеринарство,
Дејан Рунтевски, с.р.

ДИЈАГНОСТИЧКИ ПРИРАЧНИК ЗА АФРИКАНСКА ЧУМА КАЈ СВИЊИТЕ

I Глава: Општи карактеристики, цели и поими

1. Со цел да се обезбеди еднаквост на дијагностичките постапки на африканска чума кај свињите, со овој прирачник се утврдуваат:
 - а) насоки и минимални барања во однос на дијагностичките постапки, методите за земање на примероци и критериумите за оценка на резултатите од клиничките прегледи, прегледите кои се прават постмортем и лабораториските тестови со цел правилно дијагностицирање на африканска чума кај свињите (бројот на примероци за лабораториско тестирање се одредува во зависност од чувствителноста на тестовите, ако чувствителноста на тестот не е многу висока, ќе се користи број на животни поголем од оној во прирачникот);
 - б) минимални барања во однос на транспортот на примероците, биосигурноста и стандардите за квалитет кои треба да ги исполнат дијагностичките лаборатории за африканска чума кај свињите;
 - в) лабораториските тестови кои се вршат за дијагностицирање на африканска чума кај свињите и лабораториски техники кои треба да се користат за генетската типизација на изолати на вирусот на африканска чума кај свињите.
2. Овој прирачник е наменет за контрола и надзор на африканска чума кај свињите, ги нагласува принципите и примената на тестовите, дава насока за толкување на резултати и не содржи детални описи на лабораториските техники.

II Глава: Опис на африканска чума кај свињите со диференцијална дијагноза

A. Етиологија

1. Болеста африканска чума кај свињите е предизвикана од обвинен ДНК вирус, кој припаѓа на родот *Asfivirus* од семејството *Asfarviridae*. Вирулентноста на вирусот на африканската чума кај свињите се разликува во зависност од видовите, иако различни серотипови не можат да се идентификуваат.
2. Вирусот на африканска чума кај свињите е стабилен во екскрети од инфицирани свињи, во трупови на свињи, во свежо свинско месо и во некои производи од свинско месо. Соодветни средства за дезинфекција може да овозможат инактивирање на вирусот во надворешната средина.
3. Инфекцијата се пренесува по ороназален пат, преку директен или индиректен контакт со заразени свињи или преку јадење на контаминирана храна за животни. Во области каде е присутен векторот согласно член 2, став (2) точка 14) од овој правилник, преносот на болеста преку вектор игра важна улога во преживувањето и ширењето на вирусот. Вирусот на африканска чума кај свињите може да се пренесе и со индиректен контакт на контаминиран материјал и преку каснување од инсекти кои механички го пренесуваат вирусот на африканска чума кај свињите. Болеста може да се пренесе и преку семе од заразени нерези.
4. Периодот на инкубација кај животните индивидуално варира од пет до петнаесет дена. Во зависност од условите на држење на животните, клиничките симптоми можат да се појават и да станат видливи во одгледувалиштето за неколку недели по внесувањето на вирусот на одгледувалиштето или дури и подолго во случај инфекција предизвикана од слабо вирулентен сој на вирусот.
5. Африканската чума кај свињите може да се развива во акутна, субакутна и хронична форма, во зависност од вирулентноста на вирусот.
6. Кај свињи кои клинички се опоравуваат по инфекцијата, вирусната состојба/ состојбата на виремија трае од 40 до 60 дена и овие свињи стануваат носители на вирусот. Вирусот на африканска чума кај свињите е изолиран од свињи кои се носители на болеста до шест месеци по инфекцијата.

Б. Акутна форма

1. Акутната форма на африканска чума кај свињите обично се манифестира со појава на треска повисока од 40 °C, депресија, губење на апетитот, забрзано и отежнато дишење, и секреција од носот и очите. Свињите имаат пречки во координација на движењето и стојат една до друга. Маториците може да аборттираат во секој стадиум од бременоста. Кај некои свињи може да се јават повраќање и запек, а додека кај други крвав пролив. Типични хеморагии на кожата се јавуваат на екстремитетите и ушите. Можна е појава на кома пред настапување на смртта, која се случува еден до седум дена по појавата на клинички знаци. Стапката на заболеност и стапката на смртност во рамките на едно одгледувалиште може да достигне и 100 %.

Обдукциските наоди укажуваат на типичен хеморагичен синдром, со општа полнокрвност на трупот. Поголема количина на крвава течност е забележана во градниот кош и во stomачната празнина. Зголемена слезина со црна боја, хеморагиски лимфни чворови со згрутчена крв во нив, особено во реналните и гастроинтестиналните лимфни чворови. Петехијално крварење во бубрезите (кортикална и медуларна пирамида и бубрежна карлица), во stomачните серозни, во stomачните и цревните мембрани како и срцето (епикард и ендакард), хидроторакс и петехијално крварење на белодробната марамица/плеура.

2. Акутниот облик на африканска свинска чума има клиничка и патолошка слика многу слична со онаа на класичната чума кај свињите. Кога се присутни, крварењата на кожата и ушите лесно се забележуваат и водат кон сомневање за случај на акутна класична или африканска чума кај свињите. Мал број други болести предизвикуваат слични лезии.

Други болести кои имаат сличен тек со акутниот облик на африканска чума кај свињите се:

- Еризипел- Црвен ветер,
- репродуктивен и респираторен синдром кај свињите,
- труење со кумарин,
- хеморагична пурпура,
- мултисистемски синдром кој се јавува после одбивање од доење,
- синдром на дерматит кај свињите и нефропатија,
- инфекција со салмонела или пастерела, или
- кој било друг црвен или респираторен синдром придружен со треска, кој не реагира на антибиотска терапија.

В. Субакутна форма

Субакутна форма на болеста е почеста во областите каде болеста е ендемски присутна. Субакутната форма за манифестира со променлива температура, депресија и пневмонија. Смрт може да настане како резултат на откажување на работата на срцето. Лезиите во субакутен облик се слични на оние во акутен облик, но се поблаги. Карактеристични лезии се обилни крвавења во лимфните јазли, бубрезите и слезината, пулмонална конгестија и оток и во некои случаи интерстицијална пневмонија.

Г. Хронична форма

Болеста ретко се развива во хронична форма. Кај хроничните облици, можат да се забележат секундарни бактериски инфекции. Клиничките знаци на хроничниот облик на африканска свинска чума не е специфичен. Многу други болести помагаат за утврдување на диференцијалната дијагноза. Зголемената телесна температура не е секогаш присутна кој секое животно, но во заразено одгледувалиште, висока температура може да се открие кај минимум неколку свињи.

Клиничките симптоми на хроничната форма на африканска свинска чума може да се манифестираат со: проблеми со дишењето, абортус, артритис, хронични кожни чиреви или некрози. Лезиите може да се минимални или воопшто да ги нема. При хистопатолошките наоди се констатираат: зголемени лимфни јазли и слезина, воспаление на белодробната марамица и фибринозен перикардит како и инфилтриран пневмонит. Забележана е и појава на фокална сиреста некроза и минерализација на бели дробови.

III Глава

Критериуми за прогласување на едно одгледувалиште како сомнително на африканска чума кај свињите

1. Едно одгледувалиште може да се смета за сомнително одгледувалиште врз основа на:

а) клинички и патолошки промени кај свињите:

- треска со зголемување на морбидитетот и морталитетот кај сите старосни категории на свињи,
- треска со хеморагичен синдром,
- петехијални и ехимозни хеморагии, особено во лимфните јазли, во бубрезите, во слезинката (која е зголемена и црна особено во акутна форма на болеста) и во мочниот меур,
- појава на чирови на жолчното кесе.

б) епидемиолошки податоци:

- директни или индиректни контакти со одгледувалиште за кое е утврдено дека е заразено со вирусот на африканска чума кај свињите,
- набавка на свињи за кои подоцна е утврдено дека се заразени со вирусот на африканска чума кај свињите,
- вештачко осеменување на маторици со семе од сомнително потекло,
- директни или индиректни контакти со диви свињи кои припаѓаат на популација каде е утврдена африканска чума кај свињите,
- свињи кои се чуваат на отворено во област каде се присутни диви свињи заразени со вирусот на африканска чума кај свињите,
- свињи кои се хранат со отпадоци од храна необработена на начин за да го неутрализира вирусот на африканска чума кај свињите,
- потенцијална изложеност на контаминација преку лица што влегуваат на одгледувалиштата, превозници итн,
- појава на вектори околу одгледувалиштето.

2. Во секој случај, одгледувалиштето мора да се смета за сомнително на африканска свинска чума, доколку заради клиничките или патолошките наоди постои и се пријави сомневање на болеста, иако по извршување на клиничките, епидемиолошките и лабораториските испитувања не се потврди болеста или не се открие друг извор или причинител на болеста во тоа одгледувалиште.

IV Глава

Клинички преглед и земање примероци

A. Клинички преглед и земање примероци на свињи од сомнително одгледувалиште

1. Во сите случаи на сомнеж на присуство на африканската чума кај свињите на одгледувалиште покрај мерките наведени во член 4, став (2) од овој правилник, официјалниот ветеринар треба да изврши клинички прегледи и земање примероци за лабораториско испитување на сомнителното одгледувалиште за да го потврди или исклучи присуството на африканска чума кај свињите, во согласност со насоките и постапките дадени во точките 2 до 6 од овој дел.

Насоките и постапките дадени во точките 2 до 6 од овој дел треба да се применуваат во сите случаи кога африканска чума кај свињите се вклучува во диференцијална дијагностика и кога клиничките знаци на болеста кај свињите и епидемиолошката состојба на болеста укажуваат на мала веројатност за појава на африканска чума кај свињите.

Во сите случаи на сомнеж на присуство на африканската чума кај една или повеќе свињи на одгледувалиште се применуваат мерките наведени во член 4 став (2) од овој правилник .

Насоките и постапките наведени во точки 2 до 6 од Дел А од ова глава треба да се применуваат, *mutatis mutandis*, ако постои сомневање за присуство на африканска чума кај свињите во кланица или во транспортно средство.

2. При испитување на сомнително одгледувалиште со цел да се потврди или исклучи присуството на африканска чума кај свињите, официјалниот ветеринар , треба да изврши:

- контрола на записите, во однос на производството и здравствената состојба на одгледувалиштето, доколку истите се достапни
- преглед на секој објект на одгледувалиштето и избор на свињи за клинички преглед.

2.1 Клиничкиот преглед опфаќа мерење на телесната температура на следните категории на свињи:

- болни или анорексични свињи,
- свињи донесени од одгледувалиште каде е потврдена болеста африканска чума кај свињите или од друго сомнително одгледувалиште,
- свињи кои се чуваат во поединици кои биле посетени од надворешни посетители кои претходно имале близок контакт со сомнителни или инфицирани свињи со африканска чума кај свињите или свињи за кои се идентификувани други особено ризични контакти со потенцијален извор на вирусот од африканска чума кај свињите,
- свињи од кои се земени примероци и серолошки се тествани на африканска чума кај свињите, а резултатите не се доволни да се исклучи присуството на болеста, и свињи во контакт,
- излекувани свињи.

2.2 Ако со контролата спроведена на сомнителното одгледувалиште официјалниот ветеринар не открие присуството на свињи или групи на свињи со карактеристиките наведени во точка 2.1 од овој дел, официјалниот ветеринар, покрај другите мерки кои се применуваат на одгледувалиштето во согласност со овој правилник и во зависност од епидемиолошката состојба, треба да нареди:

- дополнителни испитувања на одгледувалиштето во согласност со точка 3 од овој дел, или
- земање примероци на крв за лабораториски анализи во согласност со точка 5 од овој дел и точка 2 од дел Г од оваа глава, или
- мерки согласно член 4 став (2) од овој правилник, додека не пристигнат резултатите од дополнителни испитувања на соодветното одгледувалиште или
- исклучување на присуството на сомнеж на африканска чума кај свињите.

3. Клиничкиот преглед на сомнителното одгледувалиште се врши врз животни по случаен избор во објектите за кои постои сомневање или се идентификувани како објекти со ризик од внесување на вирусот на африканска чума кај свињите.

Минималниот број на свињи кои треба да се испитуваат во овие објекти треба да биде доволен да овозможи откривање на чумата со 95% сигурност доколку преваленцијата е 10% во овие поединици.

4. Ако на едно сомнителното одгледувалиште се пронајдат угинати свињи или свињи со прогноза за летален исход, се врши постмортален преглед, на најмалку пет од овие животни особено на оние кои:

- пред угинување покажувале клинички знаци на болеста,
- имале висока температура,
- се угинати во последните неколку дена.

Ако со постморталниот преглед не се констатираат промени кои укажуваат на присуство на африканска чума кај свињите, за потребите на епидемиолошката истрага треба да се спроведат дополнителни испитувања и тоа:

- клинички преглед во согласност со точка 3 од овој дел и земање примероци од крв во согласност со точка 5 од овој дел, во поединицата на објектот во кој се наоѓаат угинатите свињи или свињите со прогноза за летален исход и
- постмортален преглед треба да се изврши на три или четири свињи во контакт.

Независно од присуството или отсуството на постмортални промени кои укажуваат на африканска чума кај свињите, примероци од органите или ткивата од свињи се земаат за вирусолошки тестови во согласност со Глава IV, дел Б точка 1. Овие примероци треба да бидат земени од скоро угинати свињи.

Официјалниот ветеринар, при извршувањето на постморталниот преглед треба да провери дали:

- се преземни сите неопходни хигиенски мерки и мерки на претпазливост за да се спречи ширењето на болест и
- животните со прогноза за летален исход се убиваат хумано, во согласност со Законот за благосостојба на животните¹.

5. Во случај кога на сомнително одгледувалиште се откријат клинички знаци или лезии кои дополнително укажуваат на африканска чума кај свињите, но официјалниот ветеринар смета дека овие не се доволни за да се потврди појавата на африканска чума кај свињите, треба да се земат примероци од крв за лабораториски испитувања од сомнителните свињи или од други животни во секоја поединица на објектот каде се наоѓаат сомнителни свињи, во согласност со следната постапка:

-Минималниот број на примероци кои треба да се земат за серолошки испитувања во секоја поединица на објектот треба да биде доволен за да овозможи откривање/идентификување со сигурност од 95% доколку преваленцата е 10 %.

-Бројот на примероци кои треба да се земат за вирусолошки тестови треба да биде во согласност со упатствата од официјалниот ветеринар, во зависност од видот на тестовите кои треба да се извршат, осетливоста на лабораториските тестови и епидемиолошката состојба.

6. Ако по извршената контрола на сомнителното одгледувалиште, не бидат откриени клинички знаци или лезии кои укажуваат на африканска чума кај свињите, а официјалниот ветеринар смета дека се потребни дополнителните лабораториски тестови за исклучување на африканска чума кај свињите, треба да земе примероци како што е наведено во точка 5 од овој дел.

Б. Земање примероци на одгледувалишта во случај на колење/убивање на свињи по потврда на болеста

1. Кога на одгледувалиштето се врши убивање/колењето на свињите по потврдување на африканска чума кај свињите во согласност со член 5 став (1) точка (а) од овој правилник, од свињите, по случаен избор од моментот на колењето/убивањето, се земаат примероци од крв за серолошки тестови, за да се утврди начинот и времето на внесување на вирусот на одгледувалиштето.

2. Минималниот број на свињи од кои треба да се земат примероци во секоја поединица на објект треба да биде доволен за да овозможи откривање со 95% сигурност доколку преваленцата е 10 % (доколку се применува отстапувањето наведено во член 6 став (1) од овој правилник, земањето примероци треба да се изврши во поединиците на фармата каде биле убиени свињите, без оглед на дополнителните тестови и земањето мостри што треба да се изврши врз останатите свињи на фармата, во согласност со упатствата на надлежниот официјален ветеринар).

Бројот на примероци кои треба да се земат за вирусолошки тестови треба да биде во согласност со упатствата од официјалниот ветеринар, во зависност од видот на тестовите кои треба да се извршат, осетливоста на лабораториските тестови и епидемиолошката состојба.

Во оние области каде што присуството на вектори инфицирани со вирусот на африканска свинска чума било претходно утврдено, мора да бидат земени соодветни примероци на меки крлежи за вирусолошки тестови, во согласност со инструкциите на официјалниот ветеринар и прилог 3 од овој правилник.

3. Во случај на појава на секундарни жаришта, официјалниот ветеринар може да одлучи наместо постапките од точките 1 и 2, дел Б наведени погоре во оваа глава да воспостави друга/ад хок постапка за земање примероци, земајќи ги предвид веќе достапните епидемиолошките податоци за потеклото и начинот на внесување на вирусот на одгледувалиштето и потенцијалното ширење на болеста на одгледувалиштето.

В. Постапка за земање примероци во случај на колење/убивање на свињи како превентивна мерка на сомнително одгледувалиште

1. Кога на сомнително одгледувалиште се врши колење/убивање на свињи како превентивна мерка, во согласност со член 4 став (3) точка (а) или член 7 став (2) од овој правилник, треба да се земат примероци од крв за серолошки тестови и примероци од крв или тонзили за вирусолошки тестови, во согласност со постапката наведена во точка 2 од овој дел за да се потврди или исклучи присуството на африканска чума кај свињите или да се добијат дополнителни епидемиолошки информации.
2. Примероци се земаат од :
 - свињите кои имаат постмортални промени или промени кои укажуваат на африканска чума кај свињите и свињите во контакт,
 - други свињи кои можеби имале ризични контакти со заразени или сомнителни животни или за кои постои сомневање дека се заразени со вирусот на африканска чума кај свињите.

Од овие свињи треба да бидат земени примероци во согласност со упатствата на официјалниот ветеринар, имајќи ја во предвид епидемиолошката состојба.

Треба да се изврши земање примероци по случаен избор од свињи од секоја поединица на објектот на одгледувалиштето (доколку превентивното убивање биде ограничено на само еден дел од фармата каде се наоѓаат свињите за кои се сомнева дека се инфицирани или заразени со вирусот на африканска чума кај свињите, во согласност со член 4, став (4) од овој правилник, земањето примероци исто така ќе се ограничи на соодветната под-единица, без оглед на дополнителните тестови и земањето примероци што треба да се изврши на останатите свињи на фармата, во согласност со упатствата на надлежниот орган). Минималниот број на примероци кои треба да се земат за серолошки испитувања во секоја поединица на објектот треба да биде доволен за да овозможи идентификација со 95% сигурност доколку преваленцата е 10%.

Видот на примероци кои треба да се земат за вирусолошки тестови треба да биде во согласност со упатствата од официјалниот ветеринар, во зависност од видот на тестовите кои треба да се направат, осетливоста на лабораториските тестови и епидемиолошката состојба.

Г. Постапки за контрола и земање примероци пред одобрување на движење на свињи од одгледувалишта сместени во заштитната зона и зоната под надзор и во случај на колење на свињи од овие одгледувалишта

1. Покрај одредбите од член 11 став (1) точка 7 и во согласност со член 10 став (3) од овој правилник, движењето на свињи од одгледувалишта сместени во заштитната зона и зоната под надзор, може да биде одобрено само по спроведен клинички преглед од официјален ветеринар извршен:
 - во период од 24 часа пред преносот на свињите, и
 - во согласност со одредбите наведени во точка.2, дел А од оваа глава.
2. Ако свињите треба да бидат пренесени од едно на друго одгледувалиште, покрај испитувањата наведени во точка 1 од овој дел, треба да се изврши клинички преглед на свињите во секоја поединица од објектот каде се наоѓаат животните кои треба да се пренесат. Испитувањето треба да вклучува и мерење на температурата на одреден број на свињи.

Минималниот број на свињи кои треба да се испитуваат во поединиците од овие објекти треба да биде доволен да овозможи откривање и идентификација со 95% сигурност доколку преваленцата е 10%.

3. Во случај на превоз на свињите во кланица, во објект за преработка или на друго место каде треба да бидат убиени или заклани, покрај испитувањата наведени во точка 1 од овој дел, треба да се изврши клинички преглед на свињите од секоја поединица на објектот каде се наоѓаат животните кои треба да се пренесат. Во случај на свињи постари од три или четири месеци возраст, испитувањето треба да вклучува и мерење на температурата на одреден број на свињи.

Минималниот број на свињи кои треба да се испитуваат во овие поединици на објектот треба да биде доволен да овозможи откривање на чумата со 95% сигурност доколку преваленцата е 20%.

4. Кога свињите од точка 3 од овој дел се колат или убиваат треба да бидат земени примероци од крв за серолошки тестови и примероци од крв или тонзили за вирусолошки тестови од свињи од поединиците на објектите во кои се наоѓаат животните кои треба да се пренесат.

Минималниот број на примероци кои треба да се земат од секоја поединица треба да биде доволен да овозможи идентификација со 95% сигурност доколку преваленцијата е 10 %

Видот на примероци кои треба да се земат и тестовите кои треба да се направат треба да бидат во согласност со упатствата на официјалниот ветеринар, во зависност од видот на тестовите кои може да се извршат, осетливоста на лабораториските тестови и епидемиолошката состојба.

5. По исклучок на точка 4 на овој дел ако во текот или по колењето или убивањето кај животните се откријат клинички знаци или постмортални промени кои укажуваат на африканска чума кај свињите, се применуваат начините на земање примероци наведени во дел В од оваа глава.

6. Доколку се спроведува интензивно земање на примероци на популациите од свињи од точките 2, 3 и 4 од овој дел официјалниот ветеринар може да дозволи отстапки од член 10, став (6) и член 11 став (5) од овој правилник. Минималниот број на примероци на крв кои треба да се земат од популацијата на свињи треба да биде доволен да овозможи откривање на болеста со 95% сигурност доколку преваленцијата е 5 %.

Д. Постапки за контрола и земање примероци заради повторно населување на нови животни на одгледувалиштата

1. При повторно населување на свињи на одгледувалиштата во согласност со член 13 став (3) од овој правилник, треба да:
- се земаат примероци од крв најрано 45 дена по повторното населување на свињите,
 - во случај на повторно населување на возрасни свињи, примероци од крв за серолошки тестови се земаат по случаен избор од одреден број свињи доволен да овозможи откривање на болеста со 95% сигурност доколку преваленцата е 10% во секоја поединица на одгледувалиштето,

- во случај на целосно повторно населување, треба да бидат земени по случаен избор примероци од крв за серолошки тестови од одреден број свињи доволни да овозможи откривање на болеста со 95% сигурност доколку преваленцата е 20% во секоја поединица на одгледувалиштето,

2. При повторно населување на свињи на одгледувалиштата во согласност со член 13 став (4) од овој правилник, треба да:

- се земат примероци од крв најрано 45 дена по повторното населување на свињите,
- во случај на повторно населување на возрасни свињи, примероците од крв за серолошки тестови мора да бидат земени по случаен избор од бројот на свињите кој овозможува откривање на болеста со 95 % сигурност кога преваленцата е 5 % во секоја поединица на одгледувалиштето,
- во случај на целосно повторно населување, примероци од крв за серолошки тестови мора да бидат земени по случаен избор од бројот на свињи кои овозможуваат откривање со 95 % сигурност кога преваленцата е 10 % во секоја поединица на одгледувалиштето.

Постапката утврдена во третата алинеја дадена погоре мора да биде повторена најрано 60 дена по целосно повторно населување.

3. По повторно населување на свињи, надлежниот официјалниот ветеринар во случај на болест или смрт на свињите во одгледувалиштето од непознати причини, веднаш наредува тестирање за африканска свинска чума кај овие свињи.

Овие одредби се применуваат до укинување на ограничувањата за движењата на свињите наведени во член 13 став (3) точка 1) и 2) и став (4) од овој правилник.

Г. Постапка за земање примероци на одгледувалишта кои се наоѓаат во заштитна зона пред укинувањето на мерките

1. За да престанат да важат мерките од член 10 од овој правилник во една заштитна зона, во сите одгледувалишта во зоната треба да:

- се изврши клинички преглед во согласност со дел А точки 2 и 3 од оваа глава,
- се земаат примероци од крв за серолошки тестови во согласност точка 2 од овој дел.

2. Минималниот број на примероци од крв кои треба да се земат во секоја поединица од објектот треба да биде доволен за да овозможи откривање на болеста со 95% сигурност доколку преваленцата е 10%.

Отстапувањата предвидени во член 10 став (6) и член 11 став (5) од овој правилник можат единствено да бидат одобрени доколку официјалниот ветеринар обезбеди дека бројот на земените примероци од крв дозволува откривање на болеста со 95 % сигурност кога преваленцата е 5 % во секоја поединица во одгледувалиштето.

Е. Постапка за земање примероци на одгледувалишта кои се наоѓаат во зоната под надзор пред укинувањето на ограничувањата/мерките

1. За да престанат мерките кои се применуваат во заштитната зона согласно член 11 од овој правилник, во сите одгледувалишта од зоната треба да се изврши клинички преглед во согласност со дел А, точка 2 од оваа глава.

Дополнително, треба да бидат земени примероци од крв за серолошко испитување од свињи:

- од одгледувалиште каде официјалниот ветеринар смета дека е потребно земање на примероци,
- во сите собирни центри за семе.

2. Бројот на примероци од крв кои треба да се земат за серолошки тестови во одгледувалишта кои се сместени во зона под надзор, треба да биде во согласност со дел Г, точка 2 од оваа глава. Во случај кога официјалниот ветеринар се сомнева дека африканска чума кај свињите може да се шири незабележано меѓу маторици, може да нареди земање на примероци само во поединиците на објектот каде се наоѓаат маториците.

Отстапување од член 10 став (6) и член 11 став (5) од овој правилник може да се дозволи доколку официјалниот ветеринар обезбеди дека се земени примероци од крв за серолошки тестови од секое одгледувалиште во зоната. Сепак бројот на земените примероци од крв треба обезбеди откривање со 95% сигурност кога преваленцата е 5 % во секоја поединица во одгледувалиштето.

Ж. Серолошки надзор и земање примероци во областите каде постои сомневање или е потврдено присуството на африканска чума кај дивите свињи

1. Во случај на серолошки надзор на дивите свињи во области каде е потврдено или постои сомневање за присуство на африканска чума кај свињите, големината и географската област на целната популација од која треба да се земаат примероци треба однапред да се дефинира, за да се утврди бројот на примероци кои треба да бидат земени. Бројот/ количината на примероци треба да биде определена во функција на проценетиот број на живи животни, а не на животни убиени од ловците.
2. Во случај кога нема податоци за густината и големината на популацијата, треба да се дефинира и идентификува географската област во рамките на која треба да биде извршено земањето на примероци, водејќи сметка за постојаното/континуираното присуство на дивите свињи и постоењето на природните или вештачките бариери за да се спречат долги и постоејќи движења/миграции на животните. Ако вакви услови не се утврдени или ако областа е особено широка, се препорачува ограничување на областа од која се земаат примероци на 200 км², обично населени со популација од околу 400-1000 диви свињи.
3. Без оглед на одредбите од член 15 став (2) точка 3) од овој правилник, минималниот број на свињи од кои се земаат примероци во определената област треба да биде доволен за откривање на серолошко присуство од 5 % со сигурност од 95 %. За таа цел треба да бидат земени примероци од најмалку 56 животни во секоја област за земање на примероци.
4. Собирањето примероци за вирусолошки тестови од дивите свињи убиени или пронајдени мртви треба да биде извршено согласно глава V дел Б точка 1.

Кога вирусолошкиот надзор на убиените диви свињи е неопходен, истиот првенствено се врши на животните помлади од една година.

5. Сите примероци кои треба да бидат испратени до лабораторијата треба да бидат придружени со прашалник од епидемиолошкото испитување согласно член 16 став(3) точка 8) од овој правилник.

V Глава

Земање и превоз на примероци

A. Општи постапки и критериуми

1. Пред да се започне со земање на примероци од сомнителното одгледувалиште, треба да се нацрта мапа на одгледувалиштата, означувајќи ги епидемиолошките поединици.
2. Во случај кога е потребно второ земање на примероци, сите свињи од кои се земаат примероци треба да бидат означени, така да бидат лесно препознаени за второто земање на примероци.
3. Сите примероци до лабораторијата се испраќаат придружени со соодветен образец, пропишан од директорот на Агенцијата за храна и ветеринарство. Овој формулар вклучува детали од историјата на свињите од кои се земени примероци, клиничките знаци или постморталните промени.

Во случај на свињи кои се чуваат во одгледувалиште, треба јасно да се наведе возраста, категоријата и одгледувалиштето на потекло на секое животно од кое е земен примерок. Местоположбата на секое животно од кое е земен примерок треба да се означи со соодветна ознака.

B. Земање примероци за вирусолошки тестови

1. За откривање на вирусот, антигенот или геномот на вирусот на африканска чума кај свињите од угинати или еутанизирани животни најсоодветни примероци се ткивата на тонзилите, лимфни јазли (гастрохепатални, ренални, субмандибуларни и ретрофарингеални) слезина, бубрези и ткива од бели дробови. Примерок од црево (илеум) се користи за дијагноза на класична чума кај свињите. Во случај на автолиза на трупови, треба да се земе цела долга коска или стернум.
2. Во случај на свињи кои покажуваат знаци на треска или други симптоми на болест, треба да се земат примероци од антикоагулирана или згрушена крв во согласност со упатствата од официјалниот ветеринар.

B. Превоз на примероците

1. Сите земени примероци треба:
 - да бидат соодветно идентификувани,
 - да бидат складирани и превезени во непропустливи контејнери,
 - да се чуваат свежи на температура на ладење од 4°C,
 - доколку се очекува пристигнување во лабораторија по повеќе од 48 часа, да се контактира лабораторијата за да се добијат инструкции за најсоодветните температурни услови за транспорт,
 - да бидат доставени до лабораторијата во најкраток можен рок,
 - да бидат чувани во амбалажа на сув мраз наместо мраз,

- во случај на примероци од ткиво или органи, да бидат ставени во посебни пластични кеси, запечатени и соодветно обележани и потоа ставени во поголеми и цврсти контејнери, завиткани со доволна количина на абсорбирачки материјал за да се заштитат од оштетување и абсорбирање на течноста во случај на истекување.
 - да бидат превезени директно до лабораторијата во најкраток временски период од страна на одговорно лице.
2. На надворешноста на амбалажата треба да бидат јасно наведени адресата на лабораторијата примач и изјавата: „Патолошки материјал од животинско потекло. Расиплив. Кршлив. Да не се отвора надвор од лабораторија за африканска чума кај свињите“.
3. Лабораторијата за која се наменети примероците треба да биде однапред информирана за времето и начинот на пристигнување на примероците.
4. Во случај на превоз на примероците по воздушен пат до референтната лабораторија на Заедницата за африканска чума кај свињите, амбалажата треба да биде означена во согласност со прописите на IATA.

VI Глава

Лабораториски тестови за откривање на вирусот и толкување на резултатите

А. Откривање на антиген на вирусот

1. Тест со директна имуно флуоресценција (DIFT)

Со овој тест се врши микроскопско откривање на вирусниот антиген на тенок слој размаз или на тенки криосекции од органски материјал од свињи за кои постои сомeneвање дека се заразени со вирусот на африканска чума кај свињите. Интрацелуларниот антиген е откриен преку антитела конјугирани со FITC (флуоресцин изотиоцијанат). Флуоросцентни инклузии тела или гранули се појавуваат во цитоплазмата на инфицираните клетки.

Соодветни органи за овој тест се бубрезите, слезената и разни лимфни јазли. Кај дивите свињи во случај кога овие органи не се достапни или биле подложени на автолиза може да се користи размаз од клетки на коскена срж.

Тестот може да се направи во текот на два часа. Бидејќи примероците од органи може да се земаат само од мртви животни, употребата на овие примероци за скрининг е ограничена.

Овој тест е високо чувствителен тест за акутни случаи на африканска чума кај свињите. За субакутни или хронични облици, чувствителноста на DIFT е само околу 40 %, а се должи на присуство на комплекси антиген–антитела што ја блокираат реакцијата поврзана со коњугирано антитело на африканска чума кај свињите. Веродостојноста на резултатите од тестот може да биде ограничена заради сомнително обојување, особено кога не е стекнато значително искуство во вршење на тестот или кога тестираните органи се автолизирани.

2. ELISA тест за откривање на антигенот

Вирусниот антиген може да се открие со различни техники на ELISA. Чувствителноста на антиген ELISA треба да биде доволно висока за да се добие позитивен резултат од животни кои покажуваат клинички знаци на африканска чума кај свињите. Овој тест треба да се користи како тест за стадо односно за популација на животни и во комбинација со други вирусолошки тестови.

Б. Изолација на вирусот и откривање на вирусот со тест на хемадсорбција (HAD)

1. Изолација на вирусот се базира на инокулација на материјал на примерокот на култури од примарни клетки од свинско потекло, клетки на моноцити и макрофаги. Најдобри примероци за изолација на вирусот на африканска чума кај свињите се целосна крв и леукоцити добиени од некоагулирани примероци на крв или од органи наведени во дел А точка (1) од оваа глава. Ако вирусот на африканска чума кај свињите е присутен во примерокот, тој ќе се размножи во клетките и ќе се појави карактеристичен цитопатолошки ефект во инфицираните клетки.

1. HAD техниката се препорачува за идентификација на изолатите на вирусот на африканска чума кај свињите заради неговата висока чувствителност и специфичност. HAD се базира на способност на вирусот на африканска чума кај свињите да се репродуцира во макрофагите на свињи и да предизвика хемадсорпција во присуство на еритроцити од свињи. Карактеристична 'розета' на еритроцити се развива околу заразените макрофаги. Мал е бројот на соеви на вирусот на африканска чума кај свињите кои не можат да предизвикаат хемадсорпција, но тие сепак предизвикуваат цитопатолошки ефект. Овие видови/соеви можат да се идентификуваат на специфичен начин со користење на тестот за DIFT на седиментите на клеточните култури или со PCR.

2. Изолација на вирусот е соодветна метода за испитување на примероци од мал број животни, во однос на масовен надзор. Постапката за изолација на вирусот бара интензивна работа и потребни се еден до три дена за да се добијат резултатите. Две дополнителни пасажи на култура на клетки можат да бидат потребни со цел да се открие мало количество на вирусот во примерокот. Рокот за добивање на крајниот резултат е продолжен до 10 дена. Автолизирани примероци можат да бидат цитотоксични за културата на клетки и поради тоа имаат ограничена употреба.

3. Изолација на вирусот и откривање на вирусот со помош на HAD се препорачува како референтен тест за да се добие потврда на позитивни резултати од претходно спроведени тестови ELISA, PCR или DIFT. Овие тестови, исто така, се препорачуваат кога африканска чума кај свињи била веќе потврдена со помош на други методи, особено во случај на примарно жариште или потврден случај на африканска чума кај свињите.

Изолираните вируси на африканска чума кај свињите во макрофагите можат да бидат употребени за карактеризација на вирусот и молекуларна епидемиологија.

5. Сите изолати на вирусот на африканска чума кај свињите од примарните жаришта, од потврден случај кај диви свињи или во кланици или превозни средства мора да бидат типизирани во Националната референтна лабораторија, или од страна на Референтната лабораторија на Заедницата, во согласност со дел Д од оваа глава.

Изолатите од вирусот треба да се испратат до референтната лабораторија на ЕУ за чување на вирусот.

B. Откривање на геномот на вирусот

1. За откривање на геномот на вирусот во примероци од крв, ткива или органи се користи полимеразата верижната реакција (PCR). Мали фрагменти од вирусна ДНК се засилуваат со PCR за да се добијат забележителни количини. Со употреба на прајмери од добро сочувани регии на геномот може да се открие широк распон на изолатите кои припаѓаат на сите познати генотипови на вирусот, вклучувајќи ги не хемадсорбирачките вируси и изолатите со ниска вирулентност. Од причина што овој тест открива само секвенца на геноми на вирусот, (PCR) може да даде позитивен резултат дури и кога не се откриени вирусни инфекции преку изолација на вирусот (на пример во автолизирани ткива или примероци од реконвалесцентни свињи или свињи кои што закрепнале по боледување и не покажуваат клинички знаци).

2. PCR може да се користи за мал број на примероци внимателно избрани од сомнителни животни.

PCR може да биде еден од соодветните методи за испитување на труповите на диви свињи, особено ако е започната автолиза и распаѓање на материјалот и поради цитотоксичност изолација на вирусот е невозможна.

3. Материјал соодветен за дијагноза со PCR се органи (истите како за вирус изолација) или некоагулирана крв. Хомогенати на крлежи, исто така, можат да бидат анализирани со PCR.

4. Тестот PCR се спроведува за еден работен ден и потребна е соодветна лабораториска опрема, посебни простории и квалификуван персонал. Предноста на овој метод е тоа што не треба да се реплицираат во лабораторија инфицираните вирусни честички. Методата е исклучително осетлива, но сепак при спроведување може да дојде до контаминирање што може да резултира со лажно позитивна реакција, поради што е потребно контрола и висока професионалност при спроведување на тестот.

Г. Препорачани вирусолошките тестови и толкување на резултатите

Вирусолошки тестови се тестови за потврда на африканска чума кај свињите.

Изолацијата на вирусот и HAD се сметаат како референтен вирусолошки тестови и треба да се користи како тестови за потврда, каде што е потребно. Овие тестови особено се препорачуваат кога е добиен позитивниот резултат со DIF или PCR во отсуство на клинички знаци или лезии типични за болеста, или во секој друг сомнителен случај.

Примарна појава на жариште на африканска чума кај свињите е потврдена кога се забележани клинички знаци или лезии кај испитаните свињи и најмалку два теста за откривање на антиген или геном или тест за откривање на антитела дале позитивни резултати.

Секундарната појава на жариште на африканска чума кај свињите е потврдена кога, освен утврдувањето на епидемиолошка врска меѓу појавата или еден потврден случај, биле забележани клинички знаци или лезии кај испитани свињи и еден тест за откривање на антиген или геном или тест за откривање на антитела дале позитивен резултат.

Примарен случај на африканска свинска чума кај диви свињи е потврден по изолацијата на вирусот или ако најмалку два теста за откривање на антиген или геном или тест за откривање на антитела дале позитивни резултати. Случаи на африканска чума кај диви свињи, за кои епидемиолошката врска е воспоставена со случаи веќе претходно потврдени, се потврдува ако еден тест откривање на антиген или геном или тест за откривање на антитела даде позитивни резултати.

Д. Генетска типизација на изолатите на вирусот на африканска чума кај свињите

1. Генетска типизација на изолатите на вирусот на африканска чума кај свињите се постигнува преку утврдување на модели на ограничување на ензими и нуклеотидни секвенци на делови на геномот на вирусот. Сличноста на модели на ограничување на ензими или секвенците со оние веќе добиени од претходните изолати на вирусот може да покаже дали жариштата на болеста се предизвикани од вирусите од европскиот или африканскиот молекуларен модел.

Генетска типизација на изолатите на вирусот на африканска чума кај свињите е од исклучително значење за продлабочување на тековните знаења од молекуларната епидемиологија на африканска чума кај свињите и генетската варијација на вирусите. Молекуларните податоци овозможуваат класифицирање на нови изолати и информации на нивното можно потекло.

2. Ако молекуларната типизација на вирусот не може да се изврши во националната лабораторија или во друга лабораторија овластена за дијагностицирање на африканска чума кај свињите за кратко време, оригиналниот примерок или изолатот на вирусот треба да се испрати во Референтната лабораторија на Заедницата за молекуларна карактеризација во најкраток можен рок.

Податоците од анализата на моделите на ограничување на ензими и сенквencionирање на изолати на вирусот на африканска чума кај свињите, со кои располагаат овластените лаборатории за дијагностицирање на африканска чума кај свињите, треба да бидат доставена на Референтната лабораторија на Заедницата, со цел овие информации да се внесат во базата на податоци на оваа лабораторија.

Информациите содржани во базата на референтната лабораторија на Заедницата треба да се на располагање на националната референтна лабораторија. За објавување во научни списанија, на барање на предметната лабораторија, Референтната лабораторија на Заедницата гарантира доверливост на овие податоци до нивна објава.

VII Глава

Серолошките тестови и толкување на резултатите

А. Основни принципи и дијагностичка вредност

1. Откривање на специфични антитела на африканска чума кај свињите се препорачува во субакутни и хронични облици, како и за програми за обемни тестирања и искоренување на африканска чума кај свињите, од неколку причини:

- а) кај инфицирани свињи антителата брзо се произведуваат и може да се откријат во серумските примероци од седум до десет дена по инфекцијата;
- б) нема вакцина против африканска чума кај свињите. Специфичните антитела на африканска чума кај свињите се создаваат само по вирусната инфекција со африканска чума кај свињите.
- в) имуниот одговор со создавање на антитела трае долго. Кај свињи кои ја преболеле болеста, специфични антитела може да се откријат на високи нивоа по неколку месеци, а кај некои од овие свињи дури и доживотно.

Специфични антитела на африканска чума кај свињите од мајчинско потекло можат да се откријат во прасиња во првата недела од животот. Периодот на полуживот на мајчини антитела кај прасиња е околу три недели. Ако тие се најдат кај прасиња постари од три месеци, антителата на африканска чума кај свињите многу веројатно не се од мајчинско потекло.

2. Откривање на антитела против вирусот на африканска чума кај свињите во серум или плазма ексудати од доставените органи служи да го олесни дијагностицирањето на африканска чума кај свињите во сомнителни одгледувалишта, да се процени датумот на внесувањето на инфекцијата во случај на потврдено жариште и за спроведување на надзор и мониторинг.

Локацијата/местоположбата на серопозитивни свињи во одгледувалиштето обезбедува корисни информации за начинот и местото на кои вирусот на африканска чума кај свињите влегол во одгледувалиштето.

Точно толкување на резултатите од серолошките тестови треба да се врши и во однос на сите клинички, вирусолошки и епидемиолошки наоди, и во рамките на спроведување на епидемиолошка истрага во случај на појава на сомнеж или потврда на жариште на африканска чума кај свињите во согласност со член 8 од овој правилник.

Б. Препорачани серолошки тестови

1. ELISA, тест за индиректна имунофлуоресценција (IIFT) –и имуноблотинг (IB) тест се тестови на избор за серолошка потврда на африканска чума кај свињите.

Квалитетот и ефикасноста на серолошката дијагноза извршена од страна на националната референтна лабораторија мора редовно да бидат проверувана во рамките на меѓу-лабораториско споредбено тестирање кое периодично го организира Референтната лабораторија на Заедницата.

2. ELISA тестот е најсигурен и најкорисен тест за големи серолошки испитувања. Се базира на откривање на антитела на вирусот на африканска чума кај свињите врзани за вирусни протеини кои се врзуваат на цврста подлога со додавање на протеин А коњугиран со ензим кој произведува видлива реакција на боја при реакција со соодветен супстрат.

3. Националните лаборатории треба да вршат редовна контрола на квалитетот на чувствителноста и специфичноста на секоја група ELISA реагенси користејќи панел на референтни серуми обезбедени од Референтната лабораторија на Заедницата. Овој панел содржи:

- серум од свињи во рана фаза на вирусната инфекција со африканска чума кај свињите (помалку од 17 дена по инфекцијата),
- серум со потекло од реконвалесцентни свињи (повеќе од 17 дена по инфекцијата).

Тестовите ELISA кои се користат за серолошка дијагноза на африканска чума кај свињите мора да ги откријат сите референтни серуми од реконвалесцентни свињи. Сите резултати добиени со референтен серум мора да се репродуцираат. Се препорачува откривање на сите позитивни серуми од предвремената фаза. Резултатите добиени со референтниот серум од свињи во рана фаза на инфекција се показател за чувствителност на ELISA.

4. IIFT е брза техника со висока чувствителност и специфичност за откривање на антитела на африканска чума кај свињите кои произлегуваат од серумските или ткивните ексудати. Се базира на откривање на антитела на африканска чума кај свињите поврзани со еднослојни MC клетки инфицирани со прилагоден вирус на африканска чума кај свињите. Реакцијата антитело-антиген се открива со флуоросцентен означен протеин-A. Позитивните примероци создаваат специфична флуоросценција во близина на јадрото на инфицираните клетки.

DIFT и IIFT кога се употребуваат во комбинација за тестирање на орган, крв или ексудати земени од животни кои имаат клинички знаци на африканска чума кај свињите даваат брза и сигурна потврда на болеста.

5. IB тестот е високо специфична и чувствителна техника базирана на употреба на ленти од нитроцелулоза кои содржат вирусни протеини како антигени. Специфичната реакција антитело-антиген се открива со додавање на протеин A коњугиран со пероксидаза и соодветен супстрат. Оваа техника е многу корисна за тестирање на серуми за кои тестот ELISA не покажува убедливи резултати.

VIII Глава

Минимални безбедносни барања кои треба да бидат исполнети во лабораториите одговорни за африканска чума кај свињите

1. Минималните барања утврдени во табела 1 треба да бидат почитувани во сите лаборатории во кои се манипулира, дури и во мали количини, вирусот на африканска чума кај свињите. Постморталните тестови, третманот на ткивата за PCR или DIFT и серолошките тестови со неактивен антиген бараат помалку строги услови, минималните барања утврдени во табела 1 треба да бидат почитувани, се применуваат основните мерки за хигиена, дезинфекција по манипулацијата и безбедно елиминирање на ткивата и серумите.
2. Барањата наведени во табела 2 треба да бидат почитувани во сите лаборатории во кои се врши инокулирање на животни со вирус на африканска чума кај свињите.
3. Сите резерви од вирусот на африканска чума кај свињите треба да бидат чувани на безбедно место, замрзнати или на сув мраз. Секоја епрувета треба да биде јасно означена и резервите на вирусот треба да се точно евидентирани, заедно со датумите и резултатите од контрола на квалитетот. Исто така, треба да се евидентираат вирусите кои се додаваат на резервата, означувајќи го потеклото, како и вирусите кои се пренесуваат на други лаборатории.
4. Се препорачува да се структурира единицата на биосигурност во која се манипулира вирусот на африканска чума кај свињите така што да биде опкружена со места кои не се одредени за манипулација на вирусот туку за изработка на садови и места, за изработка и одржување на клеточни култури не инфицирани, за третман на серуми и серолошки тестови (со исклучок на методите кои користат живи вируси), како и различни административни служби.

Табела 1

Правила за биолошка безбедност на лабораториите за дијагностика

	Дополнителни барања	Минимални барања
Општа средина	Нормален атмосферски притисок Приспособени простории, кои се ограничени на одредени процедури	Нормален атмосферски притисок. Единечен ХЕПА филтер на издувниот воздух. Наменски соби кои се користат само за дијагностички постапки на африканската чума кај свињите Третирање на потенцијално контаминирани отпадни води за деактивација на вирусот на африканска чума кај свињите (термички или хемиски).
Лабораториска облека	Специјална надворешна облека која се користи само во единиците за вирусот на африканска чума кај свињите. Ракавици за еднократна употреба за манипулација со инфициран материјал. Надворешна облека стерилизирана пред напуштање на единицата, или испрана на висока температура во рамките на единицата	Целосна промена на облека на влез. Лабораториска облека која се користи само во единиците за вирусот на африканска чума кај свињите. Ракавици за еднократна употреба за манипулација со инфициран материјал. Облека стерилизирана пред напуштање на единицата, или испрана на висока температура во рамките на единицата.
Контрола на персоналот	Ограничен пристап во единицата само за обучен персонал, со име Миење и дезинфекција на рацете при излез од единицата Забрането за персоналот да влегува во простории со свињите 48 часа по напуштање на единицата	Ограничен пристап во единицата само за обучен персонал Миење и дезинфекција на рацете при излез од единицата Забрането за персоналот да влегува во простории со свињите 48 часа по напуштање на единицата
Опрема	Оддел за биолошка сигурност (класа I или II) за сите манипулации на живи вируси. Одделот треба да биде опремен со двоен ХЕПА филтер на издувниот воздух Сите потребни апарати за лабораториските постапки треба да бидат достапни во рамките на приспособените простории	

Табела 2

Услови за биосигурност на просториите одредени за експериментални животни

	Барања
Општа средина	Контролирана вентилација на негативен притисок Двоен ХЕПА филтер на издувниот воздух Уред за целосна деконтаминација или фумигација на крајот од експериментот Третман/обработка (хемиски или термички) на сиот цврст и течен отпад заради деактивирање на вирусот на африканска чума кај свињите
Лабораториска облека	Целосна промена на облеката при влезот Облека стерилизирана пред излегување од единицата, или испрана на висока температура во рамките на единицата.
Контрола на персоналот	Ограничен пристап во единицата само на именуван и обучен персонал Облеката се остава пред туширање Целосно тушурање при излезот од единицата Забрането за персоналот да влегува во простории со свињите 48 часа по напуштање на единицата
Опрема	Сите потребни апарати за операциите на животни треба да бидат достапни во рамките на единицата Стерилизација на сите материјали при напуштање на единицата или, во случај на примероци од животниско потекло, двојна амбалажа во херметички контејнер дезинфициран на површината за транспорт до лабораторијата одговорна за африканска чума кај свињите
Животни	Убивање на сите животни пред излезот од единицата, постмортални тестови кои треба да се извршат во рамките на областа за биосигурност и горење на труповите на крајот на тестовите

ⁱ Законот за благосостојба на животните е усогласен со Директива на советот 93/119/ЕЗ од 22 Декември 1993 година за заштита на животните за време на убивање, Целекс број 31993L0119, со последната измена со Регулотива на советот 1099/2009: